

Förstås fattar inte barnen

Kvällens nyheter går igång och föräldrarna säger åt barnen att hålla för ögonen. Föräldrarna säger att detta angår inte barn, detta är för grovt. På tvn visas attacker, de ser bomber och blod. Överallt dör folk. En tår rullar ner för mammas kind och medan pappa håller om henne finns det ingen som märker när barnens oskyldiga ögon tittar fram mellan gliporna av deras små fingrar. Barnen ser saker, hemska saker, barnen ser för första gången den riktiga världen. Förstås fattar inte barnen vad det är de nyss tittat på.

Barnen vaknar till högljudda smällar utanför sitt fönster. De vuxna vaknar till skottlossning. Det pirrar i magen på barnen som deras fötter försiktigt springer över golvet mot fönstret, i hopp om att se de vackra färgerna av fyrverkerier på himlen. Fönstret i deras rum är stort och för att den yngre flickan ska kunna se ordentligt lyfter hennes bror upp henne på sina axlar. Hon pressar ansiktet mot den kalla rutan och för varje andetag hon tar bildas det mer och mer imma på glaset. Tillslut går det inte att se ordentligt. Hon drar lite i pyjamasärmen och gnuggar sen sakta bort imman. Men fortfarande ser hon inga fyrverkerier. Ute på gatan är det mörkt och det enda som lyser upp utsidan är månens starka ljus. Mamma kommer springandes in i rummet. Dörren slår i väggen och handtaget lämnar ett litet märke efter sig. Hon springer fram till barnen och drar in båda i sin famn. Mamma förklarar att det var osynliga fyrverkerier där ute och hon pustar ut lite när hon ser barnen verkar gått på lögnen. Förstås fattar inte barnen.

Mamma och pappa bråkar i köket. Sonen sitter ovanför trapporna och lyssnar i smyg. Pappa är arg och fast än sonen inte förstår vad de pratar om vet han att det är något allvarligt. Pappa säger att det är för farligt att bo här, att han måste få chansen skydda sin familj. Mamma skriker att han är galen, att mer våld aldrig hade kunnat lösa något. De bråkar länge. Sonen har nu hunnit räkna varenda blomma på hallens blå tappet. Tillslut blir det tyst utifrån köket. Mamma har bestämt sig för att pappa nog har rätt. Hon har inget annat val än att lita på att hennes man ska skydda dem. Påväg upp mot sitt sovrum hittar hon sin son sittandes i trappuppgången. Hon pussar honom på pannan och säger åt honom att sluta oroa sig. Förstås fattar inte barnen.

Nästa dag kommer pappa hem från jobbet med en pistol i handen. Sonen som varit påväg ner för trappan stannar där ännu en gång när han ser tårarna som rullar ner för mammas kind. De står länge och pratar. Han försäkrar henne om att detta är rätt beslut. En pistol i hemmet är viktigt för allas säkerhet. Mamma har bara ett villkor. Med skakig röst säger hon att detta får aldrig barnen involveras i. De ska hållas så långt bort från pistolen som möjligt. Allting blir bättre om de bara låtsas som inget. Förstås fattar inte barnen.

När barnen har nattats sitter mamma och pappa i sitt sovrum. De försöker bestämma vart man egentligen lägger en pistol. Det är nog inte så viktigt tänker de. Pappa går ner till köket och pistolen har han med sig. De har listat ut att köket är ett gömställe tillräckligt nära hallen och ytterdörren för att det ska kännas tryggt. När pappa går ner ser han inte sin son som just hämtat ett glas vatten. Sonen stannar till, nu blir han nyfiken. Han vet att detta är något allvarligt. Han ställer sig på andra sidan väggen och försöker lyssna på vad det är pappa gör.

Pappa bestämmer sig för att gömma pistolen i ett undangömt hörn, högst upp på kökshyllan. Det var rimligt tänkte han. Här lägger det ju allt som barnen inte får ha. Allt från kakor och godis nu till pistoler. Pappa börjar prata belåtet för sig själv. Det här kommer bli jättebra säger han. Pistolen kan skrämman undan folk utan att han ens behöver skada dem. Det känns tryggt för honom att barnen inte vet något. Förstås fattar inte barnen.

Mamma och pappa är upptagna idag. De är ute i trädgården och jobbar. Sonen såg sin pappa öppna det där köksskåpet igår och där i låg det nog minsann ett kakpaket. Mamma och pappa skulle aldrig låta honom. Han brukar inte vara den som bryter mot regler, aldrig någonsin, men nu är han så sugen. Han staplar en pall på en stol och gör sig precis lång nog för att nå upp till stolen. Där är den. Han trycker i sig kakorna. Där bland alla paket ser han den, pistolen som pappa gömde där igår. Han plockar upp den lite försiktigt, han vill bara titta lite. Plötsligt hör han någon bakom sig. Det är hans lillasyster. Hon ser kakorna runt munnen på hohonon. Nu är hon riktigt arg, hon vill också ha förstås. Hon skriker att hon kommer berätta för pappa nu, hon kommer berätta att han smygäter och då kommer de bli så arga att han aldrig får gå ut ur sitt rum igen. Sonen hinner inte tänka, han blir rädd. Han har aldrig gjort något i smyg tidigare. Han drar fram pistolen. Han har ingen aning vad den gör men han minns vad pappa sa igår. Pappa sa att alla skulle bli rädda utan att man behövde göra något. Flickan fattade inget, hon tittade på honom med fundersam min. Sonen hade just tänkt börja förklara att detta var något farligt, det visste han. Men pallen hade börjat glida, och innan han hann tänka rasade allt ner i en enda röra. Precis som pallen gled, gled även hans fingrar över avtryckaren. Två höga smällar hörs på samma gång. Stolarna som dunsar i golvet och det oavsiktliga skottet som skjuts.

Två barn som ligger på marken. Ett som fortfarande andas. Förstås förstod inte de vuxna.